

[N. P. Andreasen.]

hele Landbruget kan leve under de ændrede Vilkaar, som bydes det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har efter de Udtalelser, han nu fremkom med, ikke opfattet vort Ændringsforslag rigtigt, idet han mente, at de, der fik Kornet, vilde være Mennesker, som ikke i Almindelighed havde Brug for det. Jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, at Forslaget gaar ud paa en Bemyndigelse til Ministeren til at træffe de fornødne Bestemmelser. Efter denne Oplysning vil det ærede Medlem antagelig selv være med til at stemme for dette Ændringsforslag.

Valdemar Thomsen: Der er, som der allerede er gjort opmærksom paa, noget vist foruroligende i, at den højtærede Landbrugsminister den ene Dag mener, at 4 Kr. kan udligne Forskellen mellem Prisen paa Brødkorn og Foderkorn, og den næste Dag er af den Anskuelse, at der bliver Brug for 6 Kr. til dette Formaal. Saadan set er det jo heldigt, at Forhandlingerne her ikke skal strække sig ud over et Døgn, for saa kunde man aldrig vide, hvor vi vilde ende. De Tal, man opererer med, er tilfældige, det eneste sikre er, at Ombytningsspørgsmaalet ikke løses paa en tilfredsstillende Maade.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Bemærkninger vedrørende dette Spørgsmaal er i Grunden ikke overraskende, naar man ved, at Hovedformaalet for det ærede Medlem er at faa opdelt Landbruget i to stridende Parter. Denne hans Interesse kommer klart til Udtryk i hans Bekymring for, at de lidt større Brug skal faa en Pris for deres afleverede Brødkorn, der ligger paa Højde med, hvad der betales for almindeligt Foderkorn. Ja, men tror man da virkelig — det er ogsaa et Spørgsmaal, jeg finder Anledning til at rette til den højtærede Landbrugsminister efter de Udtalelser, han fremsatte for et Øjeblik siden —, at Brødkornsarealerne i det hele taget lader sig opretholde, hvis de, som nu dyrker de store Arealer, paa Forhaand underrettes om — og det bliver de jo faktisk gennem den Forhandling, der her føres —, at Prisen paa deres tvangsafleverede Brødkorn bliver lavere end Prisen paa Foderkorn? Jeg synes, at en saadan Tanke er saa fantastisk ansvarsløs, at man paa Forhaand maatte forsværge, at den overhovedet kunde fremsættes. Føl-

gerne af en saadan Urimelighed vilde ikke udeblive, og allerede nu lader man fra forskellig Side skinne igennem — jeg kan her henvisse til en Artikel, der fandtes i „Politiken“ for i Søndags —, at Landmændene simpelt hen tvinges til at indrette deres Bedrift, saa de kan betale enhver sit.

Det ærede Medlem Hr. Brorsens Bemærkninger om den Fare, som Udformningen af Forslaget betyder med Hensyn til, at der ikke paa den danske Jord vil blive avlet de Afgrødeenheder, som der vilde blive under en mere tidssvarende Ordning, kan jeg fuldt ud tiltræde, men jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Brorsen og Partiet Venstre, der ellers er enig med min Gruppe om Nødvendigheden af en Ordning i Retning af det, vi foreslaar, ikke kan stemme for vort Ændringsforslag. I Mod-sætning til det ærede Medlem Hr. Brorsen mener jeg, at naar man sidst, da vort Ændringsforslag vedrørende Brødkornet var til Afstemning, afviste det med den Begrundelse, at det ikke hørte hjemme under det paagældende Forslag, er det højst betimeligt, at det stilles paa ny i Dag, hvor man altsaa indrømmer, at dette Spørgsmaal maa diskuteres. I det hele taget kan jeg vanskeligt se, at der er noget forkert i, at man Gang paa Gang, naar Lejlighed gives, fremholder de Krav, som vi fra Landbrugets Side mener er rimelige.

Oluf Pedersen: Den gældende Lov angaar jo dels en Udligning over for Sterlingkursændringen, dels en Nedsættelse af Fragten paa Korn, mest det første. I det Forslag, vi nu behandler, er Hovedindholdet det sidste. Dette Problem, hvortil jo ogsaa hører Ombytningen af Korn, mener jeg bør løses, og jeg finder det berettiget, at Rigsdagen har taget det op. Hvis Rigsdagen vil nøjes med at løse de Problemer, som jeg mener kommer Rigsdagen ved, vil jeg for min Part være med. Det er det, jeg har givet Udtryk for i det Ændringsforslag, jeg har stillet.

Om dette Ændringsforslag udtalte det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, at han syntes, det var godt — andet kunde jeg ikke faa ud af det. Saa vidt jeg forstod den højtærede Landbrugsminister, var han heller ikke imod mit Forslag, men saa siger Ministeren, at da det jo ligner Regeringens saa meget, burde vi stemme for Regeringens Forslag. Men der er jo bare det, at der i Regeringens Forslag er visse Ting, som jeg er principielt imod, og ogsaa visse Ting, som jeg rent sagligt er imod. Jeg mener, at Regeringens Forslag paa visse Omraader